

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 1.6.2004 v právní věci žalobce D. proti žalovanému B. a třetí osobě CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání prvního žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15.12.2003 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně zakázal žalovanému, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména www.x+y+z.cz, tedy zejména, aby doménovou registraci převedl, prodal, postoupil, zatížil jinými právy či zrušil, vyjma převodu na žalobce (výrok I.), dále žalovanému přikázal, aby na adresu kam je nyní doména směřována, umístil na své náklady text o velikosti písma 25 bodů dle běžné počítačové sazby v modré barvě na bílém podkladě, v rámečku o velikosti 500 x 300 obrazkových bodů s umístěním od levého horního rohu ve znění "O tuto doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně", s tím, že tento text bude jediným grafickým prvkem na jakékoliv adrese kam se lze dostat zadáním adresy www.x+y+z.cz v běžném internetovém prohlížeči (výrok II.), třetí osobě - CZ.NIC z.s.p.o., přikázal, aby nejpozději do 24 hodin od doručení předběžného opatření učinila veškerá opatření zabráňující jakékoliv manipulaci s doménou www.x+y+z.cz, a to zejména převodu na jinou osobu než je žalobce, zrušení domény či jiným možným zásahům (výrok III.) a dále třetí osobě - CZ.NIC z.s.p.o., přikázal aby způsobem v registru doménových jmen obvyklým vyznačila, že o uvedenou doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně a že doména je blokována (výrok IV.).

V důvodech svého rozhodnutí soud prvního stupně uvádí, že jméno X+Y+Z je velmi specifické, takže je způsobilé rozlišovat jak firmu, tak ochranné známky či doménu, opačná tvrzení žalovaného shledal soud účelovými pro tzv. doménovou spekulaci, neboť žalovaný je počítačovou správcovskou firmou a neprovozuje žádnou činnost, pro kterou by označení X+Y+Z používal. Produkty, ani služby žalované společnosti nijak nesouvisí s tímto jménem a neexistuje tedy žádné relevantní spojení žalovaného s drženou doménou a žalovaný doménu drží ze spekulativních důvodů. Žalovaný sice tvrdil o účelech registrace, že je "pro klienta", pak "pro své účely", pak "pro amerického klienta, který bude provozovat knihkupectví" a na smírčím jednání argumentoval, že je "pro amerického klienta z Music hall a hudební burzou". Žádný z těchto účelů nebyl osvědčen, stejně jako jakýkoliv vztah žalovaného ke slovu X+Y+Z. Soud dospěl k závěru, že jednáním žalovaného vzniká žalobci újma na firmě, právo k ochranné známce a žalovaný se dopouští nekalosoutěžního jednání, neboť dle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20.3.1883 pod číslem 64/1975 Sb. ve znění pozdějších revizí a doplňků, dle článku 8, této smlouvy, je chráněno obchodní jméno žalobce samo o sobě a je zřejmé, že slovo X+Y+Z je nejvýznamnějším a fakticky jediným rozlišovacím znakem od firem jiných. Toto jeho právo je žalovaným poškozováno i ve smyslu ust. § 12 ObchZ, jakož i ust. § 14 zákona o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. ve znění zákonů pozdějších. Žalovaný omezuje žalobce v plném výkonu jeho práv stanovených v § 13 zákona o ochranných známkách - zejména ve výlučném právu označovat své výrobky nebo služby ochranou známkou, pro které je zapsána nebo ji užívat ve spojení s těmito výrobky či službami, a to tím, že někdo brání použití známky ve sféře internetových domén. Jednání žalovaného odporuje i ustanovení o hospodářské soutěži, když ji zabraňuje tzv. "domaingrabbingem". Soudu je z jiných jeho rozhodovacích činností známo, že systém spekulace s doménovými jmény funguje většinou tak, že se vyhledávají nově zapsané firmy do obchodního rejstříku a na základě nich se pak registrují domény, pokud si je společnost již

neregistrovala.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včasné odvolání namítaje, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům. Žalovaný se domnívá, že jelikož ve věci již byla podána žaloba, samotné nařízení předběžného opatření by se mělo řídit úpravou uvedenou v ust. § 102 o.s.ř., tj. je-li třeba po zahájení řízení zatímne upravit poměry účastníků, nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl býti ohrožen. Tvrdí, že není třeba upravovat poměry účastníků, neboť nenařízením předběžného opatření by se v žádném případě nezhoršila dosavadní pozice žalobce, která již trvá značnou dobu a není doložen důvod jejího zhoršení. Namítá, že není splněna ani druhá alternativní podmínka pro nařízení předběžného opatření, protože žalovaný žádným svým jednáním neohrozil výkon rozhodnutí v řízení, naopak žalobce opakovaně odmítl převod domény. Má zato, že žalobce uvádí ve svém návrhu pouze své spekulativní úvahy, případně uvádí způsob převodu domény, avšak v žádném případě neuvádí konkrétní okolnosti, jež by osvědčovaly potřebu nařízení předběžného opatření, aniž by žalobce uvedl a doložil, že žalovaný učinil kroky odůvodňující potřebu vydání předběžného opatření z důvodu obavy o výkon rozhodnutí. Namítá, že nedochází k porušování práv ochranné známce žalobce zaregistrováním domény, protože o této námitce dosud neproběhlo důkazní řízení a nejsou proto splněny podmínky pro předběžné opatření. Otázkou je rovněž, zda porušení práv k ochranné známce se dopouští žalovaný či třetí osoba, jež si dle smlouvy zhotovení informačního systému objednala. Dle jeho názoru takto přiznaná ochrana k ochranné známce by před samotným rozhodnutím ve věci bránila žalovanému splnit řádně uzavřenou smlouvu, čímž by se jednalo o rozhodnutí faktické. Připojenou smlouvou žalovaný dokládá, že je povinen zhotovit informační systém, přičemž nesplněním smlouvy mu hrozí značná újma. Má zato, že nařízené předběžné opatření mu může způsobit značné a nepřiměřeně tvrdé následky. Navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítne.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 206, § 212 a § 212a o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Odvolací soud má zato, že jednáním žalovaného mu vzniká újma na firmě, dobrém jméně, právu k ochranné známce a žalovaný se dopouští nekalosoutěžního jednání v několika skutcích. Jednáním žalovaného je porušována ust. § 12 ObchZ, ust. § 14 zákona o ochranných známkách a ust. o hospodářské soutěži. Tvrdí, že doména www.x+y+z.cz nezobrazuje žádné informace, přičemž tento stav může navozovat domněnku v neznalém uživateli internetu, hledajícímu informace o žalobci, že aktivity žalobce jsou zastaveny, či neúspěšné. Naléhavost vydání předběžného opatření je dána tím, že doménu lze jednoduše převést v okamžiku, kdy by se žalovaný dozvěděl o žalobě na spřízněný subjekt a libovolně dále. Má zato, že je dána a plně zdůvodněna zákonem žádaná potřeba prozatímně upravit poměry účastníků.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření podle ust. § 74 a následujícího o.s.ř., přičemž nelze dovodit, že by příkaz obsažený v předběžném opatření byl nepřiměřeným zásahem do práv žalovaného. Stejně tak nelze přisvědčit odvolateli, že nejsou splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření, jelikož žalobce dlouhodobě trpěl tvrzený zásah žalovaného do svých práv. Žalobce osvědčil, že již dopisem z 8.3.2002 protestoval u žalovaného proti užívání domény, kterou má žalovaný registrovanou od 21.1.2002. Žalobce osvědčil i následná jednání, která mezi účastníky v průběhu roku 2002 probíhala a teprve po vyčerpání všech

pokusů o mimosoudní vyřízení věci, podal návrh na nařízení nyní projednávaného předběžného opatření, a to již 2.6.2003. Tato situace vylučuje argument žalovaného o tom, že žalobce daný stav dlouhodobě trpěl, a není tak třeba zatímní úpravy poměrů. Zcela nedůvodná je i odvolací námitka žalovaného, že samotné nařízení předběžného opatření by se mělo řídit úpravou uvedenou v ust. § 102 o.s.ř., protože podmínky pro nařízení předběžného opatření ve stádiu po zahájení řízení jsou zásadně totožné s podmínkami, které zákon stanoví pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení. Žalobce osvědčil právo ke znění své obchodní firmy obsahující slovo "X+Y+Z", dále osvědčil, že je vlastníkem několika různých typů ochranných známek obsahujících v různých variantách slovo "X+Y+Z" a rovněž tak osvědčil, že žalovaný je od 21.1.2002 registrovaným majitelem registrace domény www.x+y+z.cz. Žalobce tedy osvědčil, že mu svědčí časová priorita k užívání označení "X+Y+Z", tedy, že jeho práva jsou časově starší než právo žalovaného k registrované doméně. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že jednání žalovaného, který pro sebe zaregistroval doménu www.x+y+z.cz může být hodnoceno v řízení ve věci samé jako neoprávněný zásah do práv žalobce, k jeho obchodní firmě a ochranným známkám, přičemž toto jednání žalovaného může žalobci způsobovat tvrzenou újmu spočívající v možnosti dezorientace zákazníků z nefunkční domény a z toho plynoucí pokračující poškození firmy, dobrého jména apod. Je proto na místě zamezit žalovanému do rozhodnutí ve věci samé, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména www.x+y+z.cz s tím, aby současně na adresu kam je doména směřována umístil informativní text v tom směru, že o doménu je veden spor u Krajského soudu v Brně.

Z uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř.

Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětná doménová jména jsou nahrazena sekvencí x+y+z.cz. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.